Lieta Nr.C27145313
SKC-564/2016

S P R I E D U M S

Rīgā 2016.gada 15.decembrī

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departaments šādā sastāvā:
tiesnese referente A.Čerņavska
tiesnese A.Briede
tiesnese Z.Pētersone
rakstveida procesā izskatīja civillietu sakarā ar SIA „Baltic Hotel Group" kasācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2014.gada 8.oktobra spriedumu SIA „Baltic Hotel Group" prasībā pret SIA „DIMAXI" par parāda, līgumsoda un zaudējumu piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] SIA „Baltic Hotel Group" 2013.gada 27.martā cēla tiesā prasību pret SIA „DIMAXI" par nomas maksas parāda 5800 LVL par 2013.gada februāri, līgumsoda 4068,60 LVL, zaudējumu atlīdzības par remonta darbiem 20 367,38 LVL un sagaidāmās peļņas 53 287,88 LVL piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīti šādi apstākļi.

[1.1] Starp pusēm 2008.gada 22.augustā noslēgts nomas līgums Nr.2/2008, ar kuru atbildētājai iznomāta telpa 54,20 m^2 SIA "Baltic Hotel Group" piederošajā viesnīcas ēkā /adrese/, līdz 2018.gada 21.augustam. Telpa nodota atbildētājai 2008.gada 20.oktobrī ar nodošanas – pieņemšanas aktu.

Vēlāk noslēgtas vienošanās pie nomas līguma, tostarp 2012.gada 30.aprīlī vienošanās Nr.4, kurā puses vienojās, ka, izbeidzot līgumu laikposmā no 2012.gada 1.maija līdz 2013.gada 30.aprīlim, nomnieks samaksā iznomātājam nomas līguma 5.7.punktā noteiktos telpas atjaunošanas izdevumus (3. un 4.punkts).

[1.2] Ar prasītājas piekrišanu atbildētāja veica telpas pārbūvi, mainot tās tehnisko un funkcionālo stāvokli. Trīs telpas ar stikla starpsienām un atsevišķām ieejas durvīm apvienotas telpā ar vienām ieejas durvīm. Pārbūvei prasītāja piekrita ar nosacījumu, ka, beidzoties līguma darbības termiņam, iznomātājam ir tiesības noteikt vienu no variantiem, kādā stāvoklī nomniekam jānodod telpu (nomas līguma 5.7.punkts): 1) ar visiem telpas uzlabojumiem, pārbūvēm un ietaisēm, ko nomnieks veicis objektā līguma darbības laikā (izņemot mēbeles); 2) atjaunojot telpu tādā stāvoklī kā tās nodošanas dienā, 2008.gada 1.novembrī, kas fiksēts fotogrāfijās un pievienots līgumam (pielikums Nr. 5).

Atbildētāja 2012.gada 31.augustā paziņoja par nomas līguma izbeigšanu. Prasītāja piekrita līguma izbeigšanai ar 2013.gada 28.februāri un aicināja atbildētāju atbilstoši līguma nosacījumiem atjaunot iznomāto telpu iepriekšējā stāvoklī. Tā kā remonta darbi netika uzsākti, saskaņošanai nebija iesniegtas tāmes ar materiālu paraugiem un konkrētu darbu veikšanas grafiku, prasītāja 2013.gada 22.februārī pieprasīja līdz 2013.gada 28.februārim samaksāt 20 367,38 LVL saskaņā ar SIA "Eksim Būve" sagatavoto izdevumu tāmi. Samaksu atbildētāja nav veikusi.

Telpa nodota prasītājai 2013.gada 28.februārī, par ko sastādīti pieņemšanas – nodošanas akts un būvniecības eksperta /pers. D/ tehniskās apsekošanas atzinums, veicot fotofiksāciju. Atbildētāja telpu nodeva sliktā vizuālā un tehniskā stāvoklī. Atbilstoši būvniecības eksperta tehniskajā atzinumā norādītajam ir jāveic pilnīga grīdas paklāja un flīžu seguma nomaiņa, uz sienām esošās bojātās ģipškartona apdares nomaiņa un pilnas telpas sienu virsmas apdares veikšana, bojāto piekārto ģipškartona griestu apdares nomaiņa un pilnas telpu griestu virsmas apdares veikšana, nedarbojošos kondicionieru nomaiņa, jaunas elektroinstalācijas ierīkošana un demontēto starpsienu starp telpām Nr.6 un Nr.7, Nr.7 un Nr.8 atjaunošana. Tādējādi ar atbildētājas prettiesisku rīcību, pārkāpjot līgumu un Civillikuma 2150. un 2152.pantu, prasītājai nodarīti zaudējumi 20 367,38 LVL, kas radušies ar telpas atjaunošanas izmaksām. Par samaksas kavējumu, atbilstoši nomas līguma 3.8.punktam atbildētājai jāmaksā līgumsods 1588,66 LVL.

Tā kā nākamais nomnieks uzteica 2013.gada 15.janvārī noslēgto telpas nomas līgumu, jo atbildētājas prettiesiskas rīcības dēļ 2013.gada 1.martā nebija iespējams nodot telpu labā stāvoklī, prasītājai radušies zaudējumi nesaņemtās nomas maksas 53 287,88 LVL apmērā.

[1.3] Atbildētāja ir parādā nomas maksu 5800 LVL par 2013.gada februāri, kā arī par kavētiem nomas maksājumiem aprēķināto līgumsodu 2479,94 LVL.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1425., 1587., 1590. un 1716.pantu, 1720.panta 1. un 2.punktu, 1727., 1779., 2112., 2128., 2141., 2146., 2150., 2152. un 2156.pantu.

[2] Ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas tiesneša 2013.gada 11.septembra lēmumu apmierināts prasītājas pieteikums par prasības 77 723,86 LVL nodrošināšanu, apķīlājot tos maksājumus, kas atbildētājai pienākas no trešajām personām, tajā skaitā naudas līdzekļus kredītiestādēs un citās finanšu institūcijās, un apķīlājot atbildētājai piederošo kustamo mantu un skaidru naudu.

[3] Ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2014.gada 24.septembra spriedumu prasība apmierināta daļēji, piedzenot no atbildētājas prasītājas labā 76 135,20 LVL, bet noraidot prasību par līgumsoda 1588,66 LVL piedziņu.

[4] Par pirmās instances tiesas spriedumu daļā, ar kuru prasība apmierināta, SIA "DIMAXI" iesniedza apelācijas sūdzību.

Prasības noraidītajā daļā spriedums stājies likumīgā spēkā.

[5] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2014.gada 8.oktobra spriedumu prasība apmierināta daļēji, piedzenot no atbildētājas prasītājas labā līgumsodu 3528,64 EUR (2479,94 LVL) par laiku no 2012.gada 9.augusta līdz 2013.gada 28.februārim un tiesāšanās izdevumus 380,59

EUR, kā arī atceļot lietā piemēroto prasības nodrošinājumu, bet prasība par zaudējumu atlīdzības un nomas maksas parāda piedziņu noraidīta.

Spriedums pamatots ar tālāk minētajiem motīviem.

[5.1] Prasījums par līgumsoda 2479,94 LVL piedziņu sakarā ar nomas maksājumu kavējumu ir pamatots un apmierināms.

[5.2] Atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmajai daļai prasītāja nav pierādījusi, ka atbildētāja ar savu darbību vai bezdarbību izdarījusi bojājumus iznomātajā telpā un būtu pie tā vainojama.

Nav apšaubāmas prasītājas iesniegto darbu tāmes izmaksas, tomēr tāme pati par sevi nav pamats tajā norādīto izdevumu piedziņai.

Lietā iesniegtajā 2008.gada 20.oktobra nodošanas - pieņemšanas aktā norādīts, ka telpa nodota nomniekam labā lietošanas kārtībā, tīra, atbilstoši līguma nosacījumiem. Savukārt no nomas līguma pielikuma Nr.5 nav redzams, kādā faktiskā stāvoklī telpa ir nodota. Prasītāja nav pierādījusi, ka telpa bija bez 2013.gada 28.februārī sastādītajā tehniskās apsekošanas atzinumā konstatētajiem 23 caurumiem griestos, sienu un griestu virsmas bojājumiem un ar flīzētām grīdām, pie telpu sienām nenostiprinātiem un bez galu izolācijas kailiem elektrības vadiem, pielikumā norādītajiem kondicionieriem ar pultīm un gaismas ķermeņiem. Kaut arī prasītāja apgalvoja, ka remonta darbi jau ir veikti, samaksa par tiem izdarīta un telpa iznomāta citam nomniekam, lietā noskaidrots, ka 2014.gada 21.septembrī telpās joprojām ir atzinumā fiksētais grīdas segums.

Kaut arī atbildētāja nenoliedza faktu, ka iznomātajā telpā divas starpsienas tika demontētas, prasītāja nav iesniegusi pierādījumus par to atjaunošanas izdevumiem. No SIA "Glāzeri B" garantijas vēstules un tai pievienotā telpu plāna konstatēts, ka prasītāja pasūtījusi ārējās sienas, nevis starpsienas. Turklāt pasūtīta ir viena starpsiena, par kuras esamību nav strīda. Prasītāja nekad nav norādījusi, ka atbildētāja vainojama par to, ka nepieciešams nomainīt šo starpsienu, kā arī trīs durvis.

Tādējādi nav pierādīts, ka atbildētājas rīcības rezultātā ir radusies nepieciešamība veikt telpu atjaunošanas darbus un zaudējumu 20 367,38 LVL jeb 28 980,17 EUR apmērs.

[5.3] Prasība par nomas maksas parāda 5800 LVL un zaudējumu negūtās peļņas 53 287,88 LVL piedziņu ir nepamatota un noraidāma.

[6] Par apelācijas instances tiesas spriedumu daļā, ar kuru prasība noraidīta, SIA "Baltic Hotel Group" iesniedza kasācijas sūdzību, lūdzot atcelt spriedumu, un šajā daļā nodot lietu jaunai izskatīšanai.

[7] Paskaidrojumos sakarā ar kasācijas sūdzību atbildētāja norādījusi, ka prasītājas kasācijas sūdzība ir noraidāma.

[8] Ar Civillietu departamenta tiesnešu kolēģijas rīcības sēdes 2015.gada 1.jūnija lēmumu ierosināta kasācijas tiesvedība sakarā ar prasītājas kasācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2014.gada 8.oktobra spriedumu daļā, ar kuru noraidīta prasība par zaudējumu atlīdzības 28 980,17 EUR piedziņu un atcelts prasības nodrošinājums. Savukārt par spriedumu daļā, ar kuru apmierināta prasība par līgumsoda 3528,64 EUR, samaksātās valsts nodevas 375,89 EUR un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu 4,70 EUR piedziņu un noraidīta prasība par zaudējumu atlīdzības 75 821,82 EUR un nomas maksas 8252,66 EUR piedziņu, atteikts ierosināt kasācijas tiesvedību. Līdz ar to šajā daļā apelācijas instances tiesas spriedums stājies likumīgā spēkā.

[9] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2015.gada 24.jūlija lēmumu apmierināts atbildētājas pieteikums - ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas tiesneša 2013.gada 11.septembra lēmumu piemērotais prasības nodrošinājums atcelts daļā, saglabājot to par summu, kas nepārsniedz 32 508,81 EUR.

[10] Tā kā kasācijas tiesvedība ierosināta par spriedumu daļā, tālāk kasācijas sūdzības izklāstā tiek norādīti tikai tie argumenti, kas attiecas uz jautājumu, par kuru ierosināta kasācijas tiesvedība.

[10.1] Tiesa pārkāpa Civillikuma 2128. un 2150.pantu.

Minētās tiesību normas bija jāiztulko un jāpiemēro par labu prasītājai, jo saņemot telpas labā stāvoklī, uz nomnieku gūlās pienākumi saglabāt īpašumu.

[10.2.] Tiesa nepareizi piemēroja 2152.pantu, kas noteic, ka pēc nomas izbeigšanās nomniekam jāatdod atpakaļ iznomātā lieta ar visiem tās piederumiem, cik iespējams labā stāvoklī.

Tiesa patvaļīgi izdarīja secinājumu, ka no līguma pielikuma Nr.5 nav redzams, kādā faktiskā stāvoklī telpa nodota, jo atbildētāja šāda satura pretenzijas līdz prasības celšanai nebija izvirzījusi. Fotogrāfiju pievienošanas līgumam mērķis saistīts ar atbildētājas apstiprinājumu, parakstot līgumu, ka telpa ir nodota labā stāvoklī. Līdz ar to tiesai, vērtējot pušu strīda argumentus, bija jāpiemēro Civillikuma 1431.pants.

[10.3] Tiesa pārkāpa Civillikuma 1512.pantu, jo līgumā puses ietver tādas saistības, pienākumus un noteikumus, kurus uzskata par atbilstošiem paredzamajām saistībām. Ne velti nomas līguma 3.7.2.punktā iekļauta neatkarīga eksperta viedokļa nepieciešamība, ja rodas strīds par atjaunošanas izdevumu tāmēm. Atbildētāja pretenzijas par prasītājas pieaicināto būvniecības ekspertu nav izteikusi.

Nepareizs ir tiesas secinājums, ka tāme nevar būt pamats zaudējumu piedziņai. Tāme ir nākotnē paredzama maksājuma pamatojums, kas konkrētajā gadījumā saistīts ar nomas līgumā pielīgtajām saistībām un Civillikuma 2128. un 2151.pantā noteikto vispārējo nomnieka pienākumu, kā arī zaudējumu atlīdzinājuma pienākumu saskaņā ar Civillikuma 1775. un 1779.pantu.

Turklāt prasītāja zaudējumu pamatojumam iesniedza SIA "Eksim Būve" sastādīto tāmi, kurā aprēķinātā summa ir mazāka par būvniecības eksperta aprēķināto.

[10.4] Tiesa pārkāpa Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu, 97.pantu un 193.panta piekto daļu.

Spriedumā izdarītie secinājumi, ka nav pierādīti atbildētājas rīcības rezultātā radusies nepieciešamība veikt remonta darbus, un zaudējumi nav balstīti uz lietā esošiem un pārbaudītiem pierādījumiem.

Tiesa nav ņēmusi vērā 2008.gada 20.oktobrī sastādīto nodošanas – pieņemšanas aktu, no kura konstatējams, ka telpa tika nodota labā lietošanas kārtībā. Minētais nenozīmē, ka telpa ir nodota atbildētājai nomā tādā pašā stāvoklī, kādā tā atradās 2013.gada 28.februārī ar redzamiem elektroinstalācijas izvadu galiem uz paklāja virsmas un iebetonētiem bultskrūves galiem iekārtas stiprināšanai; sienās un griestos redzamām demontētām ģipškartona plākšņu paliekām un metāla profiliem; pie telpu sienām nenostiprinātiem un bez galu izolācijas kailiem elektrības vadiem, kuri var apdraudēt cilvēka dzīvību; sienu apdares nolietojumu 80%, griestu apdares nolietojumu 80%, elektroinstalācijas nolietojumu 100% un kondicionēšanas iekārtas nolietojumu 100% (tehniskā atzinuma 3.12., 3.18., 4.9. un 5.1.punkts).

Tiesas secinājumi ir pretrunīgi, jo, norādot, ka atbildētāja atzina faktu par starpsienu demontāžu, tajā pašā laikā tiesa uzskatīja, ka prasītājai šis fakts tomēr jāpierāda.

[10.4] Tiesa pārkāpa Civilprocesa likuma 426.panta pirmajā daļā un 430.panta trešajā daļā noteiktās robežas apelācijas instancē, jo veica atbildētājas apelācijas sūdzībā nenorādītu argumentu iztirzāšanu un nomas objekta atjaunošanas tāmes neapstrīdētu pozīciju novērtēšanu.

Tiesa, analizējot telpas stāvokli, apšaubīja būvniecības eksperta /pers. D/ atzinumu, kaut gan atbildētāja nebija izteikusi iebildumus nedz par viņa profesionalitāti, nedz piedalīšanos telpas nodošanas - pieņemšanas laikā 2013.gada 28.februārī.

Motīvu daļa

[11] Pārbaudījis sprieduma likumību attiecībā uz argumentiem, kas minēti kasācijas sūdzībā, kā to noteic Civilprocesa likuma 473.panta pirmā daļa, Civillietu departaments uzskata, ka spriedums pārsūdzētajā daļā atceļams.

[11.1] Tiesa noskaidro lietas apstākļus, pārbaudot pierādījumus (Civilprocesa likuma 8.panta pirmā daļa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.panta pirmo daļu tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Atbilstoši šā panta trešajai daļai tiesai spriedumā jānorāda, kādēļ tā vienam pierādījumam devusi priekšroku salīdzinājumā ar citu pierādījumu un atzinusi vienus faktus par pierādītiem, bet citus – par nepierādītiem.

Civilprocesa likuma normas nesaista tiesu ar analoģiskiem formāliem pierādījumu vērtēšanas noteikumiem, tomēr uzliek tiesai pienākumu spriedumā motivēt savu rīcību pierādījumu novērtēšanā.

Tiesību doktrīnā, raksturojot likumā paredzēto pierādījumu brīvās vērtēšanas sistēmu, izteikts viedoklis, ka no vienas puses, tā neierobežo tiesu pierādījumu vērtēšanā, bet, no otras puses, uzliek tiesai pienākumu sīki iedziļināties katra pierādījuma būtībā, salīdzinot to ar citiem, un piešķirt tam to nozīmi, kādu tas pelna pēc savas iekšējās vērtības. Uzliekot tiesai pienākumu norādīt pamatus un motivēt spriedumu, šī sistēma ierobežo tiesnešu patvaļu, piespiež tiesu dziļi pārdomāt, vispusīgi apsvērt un analizēt pušu iesniegto pierādījumu materiālu [..] (*sk. V.Bukovskis. Civīlprocesa mācības grāmata. - Rīga: Autora izdevums, 1933, 349.lpp.*).

Prasības, kādas izvirzītas sprieduma motīvu daļas saturam, noteiktas Civilprocesa likuma 193.panta piektajā daļā.

Kā, raksturojot šīs prasības, atzīts tiesību doktrīnā, sprieduma motīvu daļa "[..] sastāv no trim pamatelementiem, kuri savstarpēji ir nesaraujami saistīti, un tie ir: 1) tiesas nodibinātie faktiskie apstākļi, 2) pierādījumu analīze, uz kuru balstīts atzinums par lietā konstatētajiem apstākļiem, kā arī tie apsvērumi, kuru dēļ tiesa noraidījusi tos vai citus lietas dalībnieku iesniegtos pierādījumus, 3) konstatēto lietas apstākļu juridiskā kvalifikācija, t.i., strīda tiesisko attiecību rakstura noteikšana un tam piemērojamo tiesību normu pamatošana" (*Civilprocesa likuma komentāri. I daļa (1.-28.nodaļa). Otrais papildinātais izdevums. Sagatavojis autoru kolektīvs. Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā. - Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2016, 525.lpp.*).

Apelācijas instances tiesai, taisot spriedumu, jāievēro arī Civilprocesa likuma 432.panta piektās daļas noteikumi, kas prasa motivēt attieksmi pret pirmās instances tiesas spriedumu.

Tādejādi tiesai likums noteic pienākumu pamatot spriedumu, sniedzot izvērstu un nepārprotamu juridisko argumentāciju, kurā atspoguļots konkrētā strīda atrisināšanai piemērojamo materiālo tiesību normu izvēles process, sākot ar lietā būtisku faktisko apstākļu noskaidrošanu, kas balstīta uz pierādījumu objektīvu novērtējumu to kopumā, uz beidzot ar loģiskā secībā izdarīta gala slēdziena formulēšanu.

[11.2] Civillietu departaments konstatē, ka pārbaudāmā sprieduma motīvu daļa iepriekš minētajiem kritērijiem neatbilst, jeb precīzāk – ir ar tiem acīmredzamā pretrunā, jo tajā iekļautos apelācijas instances tiesas apgalvojumus nevar uzskatīt par pienācīgi veiktu strīda apstākļu juridisko kvalifikāciju.

Un proti, apelācijas instances tiesas pamatmotīvs, noraidot prasību par zaudējumiem sakarā ar telpas remonta izmaksām, balstīts uz to, ka prasītāja nav pierādījusi, kādā faktiskā stāvoklī telpa ir nodota nomā. Šādu secinājumu tiesa izdarīja, nepārbaudot un nedodot novērtējumu lietā esošajam pierādījumam - pušu 2008.gada 20.oktobrī parakstītam telpas nodošanas - pieņemšanas aktam, kurā ir ietvertas ziņas par telpas stāvokli tās nodošanas nomā brīdī.

Vispārpieņemts ir uzskats, ka jebkurā gadījumā paraksts, kas izdarīts bez rakstiskas ierunas, pauž parakstītāja piekrišanu (Civillikuma 1431.pants).

Atbildētāja nav izvirzījusi iebildumus un tiesa nav konstatējusi, ka šo aktu atbildētāja būtu parakstījusi maldības, viltus vai spaidu ietekmē.

Minēto aktu prasītāja iesniedza sava prasījuma par līgumsaistību izpildi pamatojumam, kas atbilstoši Civilprocesa likuma 97.pantam apelācijas instances tiesai bija jānovērtē kopsakarā ar citiem pierādījumiem. Tā vietā tiesa pievērsās tikai 2013.gada 28.februārī būvniecības eksperta sastādītā telpas tehniskās apsekošanas atzinumā norādītajam, nonākot pie secinājuma, ka telpa nomā tika nodota ar atzinumā konstatētajiem caurumiem sienās un griestos, sienu un griestu bojātu apdari, atkailinātiem elektrības vadiem, bez gaismas ķermeņiem un kondicionieriem un neflīzētām grīdām, kas neatbilst citiem lietā esošajiem pierādījumiem.

Šajā sakarā, kā tas pareizi atzīmēts kasācijas sūdzībā, tiesa pārkāpa Civilprocesa likuma 426.panta pirmajā daļā noteiktās robežas apelācijas instancē (*apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā*), jo veica atbildētājas apelācijas sūdzībā neapstrīdēta pirmās instances tiesas spriedumā atspoguļotā pierādījuma pārvērtēšanu, kā arī izdarīja pretrunīgus secinājumus par starpsienu demontāžas fakta pierādīšanu.

[11.3] No apelācijas instances tiesas sprieduma argumentācijas redzams, ka tiesa atzina par nevajadzīgu vērtēt prasītājas argumentus un iesniegtos pierādījumus par veiktajiem remonta darbiem un telpas atjaunošanas izmaksām, kas Civillietu departamenta ieskatā ir nepareizi, jo, pirmkārt, tiem ir būtiska nozīme, otrkārt, konkrētus izdevumus veikto remonta darbu summārajā apjomā atbildētāja apelācijas sūdzībā nav apstrīdējusi. Konkrētajā gadījumā prasības priekšmets ir telpu atgriešanas iepriekšējā stāvoklī izmaksas, nevis telpu bojājumu novēršanas izmaksas.

Turklāt apelācijas instances tiesas spriedums neatbilst Civilprocesa likuma 432.panta piektajai daļai. Respektīvi, plaši aprakstīdama pirmās instances tiesas spriedumā ietverto pamatojumu prasības par iznomātās telpas remonta darbu rezultātā radušos zaudējumu 20 367,38 LVL apmierināšanai, apelācijas instances tiesa, taisot pretēju spriedumu, aprobežojusies vien ar atzinumu, ka pirmās instances tiesa nav pietiekami vispusīgi izvērtējusi lietas faktiskos apstākļus un lietā iesniegtos pierādījumus, līdz ar to nepamatoti apmierinājusi prasību šajā daļā, bet "pilnīgi aizmirsusi" izteikt savu attieksmi pret pirmās instances tiesas argumentiem, pamatojoties uz kuriem prasījums tika apmierināts. Minētās normas pārkāpums pie nosacījuma, ja apelācijas instances tiesa izpildījusi Civilprocesa likuma 193.panta piektās daļas noteikumus, parasti netiek vērtēts kā būtisks (t.i., tāds, kas varēja novest pie lietas nepareizas izspriešanas). Tomēr tas nenozīmē, ka šā likuma 432.panta piektās daļas noteikumiem piemīt tikai deklaratīvs raksturs. Gluži pretēji, attieksmes pret pirmās instances tiesas spriedumu norādīšana ir ne vien apelācijas instances tiesas sprieduma īpatnība, bet arī šā sprieduma argumentācijas svarīga sastāvdaļa, jo atzinums par zemākā instancē izšķirtā strīda atšķirīgu risinājumu vienmēr prasa pārliecinošu pamatojumu.

Līdz ar to Civillietu departaments piekrīt kasācijas sūdzībā norādītajam, ka apelācijas instances tiesa spriedumu taisīja, pārkāpjot Civilprocesa likuma 97.panta pirmās daļas, 193.panta piektās daļas un 430.panta trešās daļas noteikumus, jo nepārbaudīja prasītājas materiāltiesisko prasījumu (prasības priekšmets) un izdarīja lietas apstākļiem pretējus secinājumus. Minētais procesuālo tiesību normu pārkāpums, kuru Civillietu departaments atzīst par būtisku, jo tas noveda vai varēja novest pie lietas nepareizas izspriešanas, atbilstoši Civilprocesa likuma 452.panta pirmajai daļai ir pamats sprieduma kasācijas tiesvedības ierosinātajā daļā atcelšanai un lietas šajā daļā nodošanai jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesai, nepārbaudot kasācijas sūdzībā minētos pārējos argumentus.

Spriedumu daļēji atceļot, SIA „Baltic Hotel Group" saskaņā ar Civilprocesa likuma 458.panta otro daļu atmaksājama samaksātā drošības nauda.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 474.panta 2.punktu, Civillietu departaments

n o s p r i e d a

Atcelt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2014.gada 8.oktobra spriedumu daļā, ar kuru noraidīta SIA "Baltic Hotel Group" prasība pret SIA "DIMAXI" par zaudējumu 28 980,17 EUR piedziņu un atcelts prasības nodrošinājums, un nodot lietu šajā daļā jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesai.

Atmaksāt SIA „Baltic Hotel Group" drošības naudu 284,57 EUR (divi simti astoņdesmit četri *euro* un 57 centi).

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesnese	(paraksts)	A. Čerņavska
Tiesnese	(paraksts)	A. Briede
Tiesnese	(paraksts)	Z.Pētersone